

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/402/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611205912
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3611205912.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. proti odporkyni R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne P., zastúpeného M., o zaplatenie 315,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. augusta 2012, č.k. 6C/39/2012-54 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 315,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,016 % denne zo sumy 315,34 eur od 23.08.2006 až do zaplatenia, ktorú sumu odporkyni povolil splácať v mesačných splátkach po 50 eur vždy k 28. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplatenia dlžnej sumy s tým, že nezaplatením dvoch po sebe idúcich splátok stáva sa splatným celý dlh. Zároveň uložil odporkyni povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 18,50 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 14.849,- Sk (492,89 eur) na zakúpenie spotrebného tovaru. Odporkyňa sa zaviazala navrhovateľovi uhradiť celkovo sumu 21.696,- Sk (720,24 eur) v 24 mesačných splátkach po 904,- Sk (30,01 eur) Túto zmluvu s poukazom na § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. považoval okresný súd za spotrebiteľskú zmluvu, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol úver v rámci svojho podnikania a úver bol odporkyni poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Odporkyňa potvrdila tvrdenie navrhovateľa, že zmluvne dohodnuté splátky prestala splácať, čím nesporne došlo zo strany odporkyne k porušeniu zmluvných podmienok, následkom čoho navrhovateľ pristúpil k zosplatneniu celého čerpaného úveru. Navrhovateľ odporkyni vyčíslil dlžnú sumu na 660,16 eur, z ktorej sumu 344,82 eur odporkyňa uhradila. Dlžná suma tak predstavuje 315,34 eur. Nárok navrhovateľa na úhradu nezaplatených splátok a zosplatnenej istiny bol v konaní riadne preukázaný a odporkyňou nebol ani spochybňovaný. Na základe vyššie uvedených skutočností súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu v sume 315,34 eur. S prihliadnutím na sociálnu situáciu odporkyne, najmä s poukazom na starostlivosť o tri maloleté deti, rozhodol okresný súd v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. tak, že povolil odporkyni splácať dlh v mesačných splátkach po 50 eur mesačne vždy k 28. dňu v mesiaci počnúc mesiacom, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť. Zároveň určil podmienky splácania tak, že nezaplatenie dvoch po sebe nasledujúcich splátok má za následok zročnosť celého plnenia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1, § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 Občianskeho zákonníka, § 160 ods. 1 O.s.p., § 1 Hlavy 5, § 4 písm. a) Hlavy 7 úverových zmluvných podmienok. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietne.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že navrhovateľ vymáha svoje právo na zaplatenie pohľadávky 315,34 eur s príslušenstvom po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, nakoľko prvý raz mohol svoje právo vykonať dňa 23.08.2006, žalobu na súd podal až dňa 11.11.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty stanovenej v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania.

Odporkyňa s podaným odvolaním vedľajším účastníkom výslovne súhlasila.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol odvolanie, podané vedľajším účastníkom, odmietnuť ako podané niekým, kto na to nie je oprávnený v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. Dôvodil, že podľa § 201 O.s.p. môže rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnúť odvolaním len účastník konania, vedľajšiemu účastníkovi sa takéto právo priznáva len vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, čo je i právny stav v tomto spore, môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch, ak ho podá hlavný účastník.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania, jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V danej veci súd prvého stupňa uložil odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi sumu 315,34 eur s príslušenstvom, ktorú povinnosť odporkyne vyvodil z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi dňa 04.10.2005.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol v podanom odvolaní, s ktorým úkonom odporkyňa výslovne súhlasila, námietku premlčania nároku navrhovateľa z dôvodu, že tento mohol svoj nárok uplatniť po prvýkrát dňa 23.08.2006, návrh na súd podal dňa 11.11.2011, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby stanovenej v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto mu nie je možné premlčané právo priznať.

Premlčanie je definované ako uplynutie času, ustanovené v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Hlavným, ba rozhodujúcim následkom premlčania je vznik práva na námietku premlčania pre povinný subjekt, ktorý ju môže, ale nemusí uplatniť.

Námietka premlčania práva je námietkou právnou a neuplatňuje sa ňou taká skutočnosť, ktorú je účastník povinný tvrdiť v zmysle § 101 ods. 1 O.s.p. najneskôr do vyhlásenia uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Zo žiadneho ustanovenia hmotného práva alebo procesného práva nevyplýva, že by odporca musel uplatniť námietku premlčania v určitom štádiu konania. Z povahy námietky premlčania, vymedzenej hmotným právom (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka), vyplýva, že povinný subjekt ju môže uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci (napr. Vojčík, P.A. kolektív: Občiansky zákonník, stručný komentár. Bratislava Iura Edition 2008 str. 201). Námietky premlčania sa teda netýka koncentračná zásada konania, vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a O.s.p. s výnimkou, ak by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov.

Otázkou premlčania uplatneného nároku sa súd musí zaoberať na základe námietky vždy ako primárnu otázkou a až následne meritórne posudzovať nárok uplatnený navrhovateľom.

Námietku premlčania možno vzniesť kedykoľvek v priebehu konania až do jeho právoplatného skončenia, teda aj v odvolacom konaní, pričom námietku premlčania, uplatnenú až v odvolacom konaní, nemožno považovať za novú skutočnosť v zmysle ust. § 205a O.s.p., keďže nemá charakter skutkového tvrdenia, ale ide o námietku, ktorá má hmotnoprávne dôsledky, prejavujúce sa v tom, že ak bola vznesená dôvodne, došlo k zániku nároku, t. j. subjektívne právo vznesením námietky premlčania prestalo byť vynútiteľné. Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania, vznesenej až v odvolacom konaní, však nemožno prihliadať na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemožno v odvolacom konaní prípustne uplatniť vzhľadom na zásadu „neúplnej apelácie“.

Uvedené stanoviská vyplývajú z dlhoročnej ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vznesenie námietky premlčania nároku navrhovateľa vedľajším účastníkom v odvolacom konaní, ktorý postup je legitímny, musel odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, a to i v záujme zachovania zásady dvojinštančnosti súdneho konania, zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom sa bude zaoberať vznesenou námietkou premlčania nároku navrhovateľa vedľajším účastníkom na strane odporkyne, s ktorým úkonom odporkyňa vyjadrila výslovný súhlas.

K námietke navrhovateľa, že vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania v danej veci, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/272/2012 zo dňa 14.02.2013, v ktorom jednoznačne uviedol, že zmyslom ust. § 201 veta druhá O.s.p. je zaručiť vedľajšiemu účastníkovi procesné právo podať odvolanie bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje, teda aj proti jeho vôli, ak ide o prípad, kedy z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Napriek použitému slovu „aj“ v texte tejto právnej normy, ju však nemožno interpretovať tak, že len v prípadoch v nej uvedených je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie. Výkladové pravidlo a *contratio*, ktoré by takýto záver pripúšťalo, pri tomto ustanovení nemožno použiť. Popri § 201 veta druhá O.s.p. je súčasťou tohto procesného predpisu aj § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého vedľajší účastník má v rozsahu legitímácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám, a len pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu (zistenie tejto skutočnosti je povinnosťou konajúceho súdu) s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Odvolací súd si osvojil názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v citovanom rozhodnutí a mal za to, že vedľajší účastník na strane odporkyne v danej veci mohol podať odvolanie voči rozsudku. Odvolanie vedľajšieho účastníka nie je v rozpore s úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. Odporkyňa s podaným odvolaním výslovne súhlasila.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.